

et Forhold, som ikke kan opretholdes, og at Medlemmerne af dette høje Ting, som ved Skæbnens Gunst eller Ugunst er blevet stillet overfor Sagen, paadrager sig et stort Ansvar, hvis de ikke gør deres bedste for at komme bort fra den Ordning, der hidtil har været gældende.

Jeg vil i høj Grad henstille til det kommende Udvalg at tage de Spørgsmaal, jeg her har berørt, op til Forhandling, og jeg vil anmode den højtærede Minister om, hvis dette sker, da at støtte Udvalget med Oplysninger og Raad. Jeg føler mig overbevist om, at man i de kommende Tider vil være Ministeren forbunden, hvis der nu kunde findes en Løsning paa dette Spørgsmaal, der har været som en Kæp i Hjulet gennem lange Tider. Med de Forbehold, jeg her har taget, anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Martin Olsen: Ja, det er jo kun naturligt, naar der bliver Spørgsmaal om Ændring af Lovgivningen vedrørende Apotekerne, at der saa hvirvles mange Ting op, at man igen kommer i Tanke om alt det, der har været paa Bane tidligere, naar den samme Sag har foreligget til Behandling. Det er ganske naturligt, synes jeg, at det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch), som nu havde Ordet, kom ind paa disse Spørgsmaal, og jeg kan heller ikke selv lade være med ganske kort at strejfe dem. Jeg kan dog fatte mig kortere, fordi det ærede Medlem var saa langt inde derpaa.

Der har, synes jeg, saa langt jeg kan huske tilbage, altid kun været een Mening blandt Publikum om Sagen, nemlig den, at de reelle Apotekerprivilegier var en Uret mod hele det øvrige Samfund. Det var ganske urigtigt, at et saadant Apotek gjordes til et Aktiv for en Slægt, i hvilken det gik i Arv, eller for en anden Slægt, som købte det efter den, saaledes at det stadig blev ved at være et godt Aktiv for dem, der havde det. Og naturligvis bliver det vanskeligere og vanskeligere at faa fat i et saadant Aktiv, fordi det stiger i Værdi, og den Betragtning, det ærede Medlem var inde paa, at den nugældende Afgiftsfrihed for reelle Apotekerprivilegier naturligvis bidrager til at forhøje Prisen for disse, er ganske nærliggende.

Man har jo ogsaa talt om, at man burde frigive Apotekernæringen saavel som enhver anden Næring og saa natur-

ligvis indføre de nødvendige Kontrolbestemmelser for at sikre, at Befolkningen blev samvittighedsfuldt betjent ved Tilberedningen og Distribueringen af Medicin. Det kan der naturligvis være delte Meninger om. Der er Lande, hvor man har fri Apotekernæring, og det er i alt Fald ikke mig bekendt, at der derved skulde være saadanne Ulemper, at vi ikke ogsaa kunde have det her. Men om de reelle Apotekerprivilegier tror jeg kun, der er een Mening. Det viser sig ogsaa, at hvor en Kreds kommer til at beskæftige sig dermed, Medicinalkommissionen, Rigsdagen, eller hvem det nu er, er der kun een Mening om de reelle Apotekerprivilegier: at de burde ophøre. Der er i og for sig ingen Uoverensstemmelse om selve denne Grundtanke, men det er Formuleringen og Praktiseringen deraf, som støder paa Vanskeligheder, idet Sagen jo, som det ærede Medlem fremdrog, er af stor økonomisk Rækkevidde. Hvor mange Penge det kan andrage, ved jeg ikke, men det bliver i hvert Fald ikke mindre med Aarene, det bliver betydeligt mere, idet det Grundlag, hvorpaa Beregningen af et saadant Apoteks Værdi foretages, naturligvis hæver sig med den synkende Værdi af Pengene. Da Apotekerloven var til Behandling i Folketinget i 1912—13, blev der fra radikal og socialdemokratisk Side stillet Forslag om, at man fra 1950 skulde lade de reelle Apotekerprivilegier ophøre. Det blev ikke vedtaget, der var 39 Stemmer derfor, men 54 imod. Jeg ved ikke om det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch) var Medlem af Folketinget i 1912—13, men hvis det ærede Medlem var det, synes jeg, hans Forundring over, at der ikke skete noget den Gang, maa være mindre; men hans Parti var i alt Fald ikke stemt derfor. Det kan have været af de Grunde, som jeg har nævnt her; økonomiske Grunde, men vi kan jo dog ikke i al Evighed blive ved at tale om økonomiske Grunde, naar vi er enige om, at Princippet i den bestaaende Ordning i og for sig er urigtigt. Jeg har derfor villet fremdrage dette, og jeg vil ligesom det ærede Medlem forbeholde mig min Stilling i Udvalget, naar denne Sag kommer for.

Det er ikke et Initiativ fra Rigsdagen, som har fremkaldt Forelæggelsen af dette Lovforslag, det skyldes Apotekerne selv. Jeg kommer senere lidt ind paa, hvorfor det er kommet, men det er i alt Fald kommet nu, og saa maa man ikke forundre sig over, at det Spørgsmaal, som vedrører